

« τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. »

ΕΤΟΣ Γ'.
ΑΡΙΘ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 1870.

Τιμή ἑτησία, λ. 50
ἐκαστ. φύλ. # 5

Ο ΔΟΥΞ ΚΑΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ.

Κατὰ τὸν Μέσον αἰῶνα, ὅταν οἱ Λόρδοι καὶ οἱ Ἰππῶται ἦσαν εἰς διηγερεῖς πολέμους μεταξὺ τῶν, εἰς τούτων ἀπεφάσιζε νὰ ἐκδικηθῆ τὸν γείτονά του, διότι τὸν ἐπέειραζε κατὰ τι.

Συνέβη δὲ κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασίν του, ν' ἀκούσῃ, ὅτι ὁ γείτων του ἔμελλε νὰ διέλθῃ πλησίον τοῦ φρουρίου του συνοδευόμενος ὑπὸ ἄλλων μόνον ἀνδρῶν. Ἦτο καλὴ εὐκαιρία νὰ τὸν ἐκδικηθῆ καὶ ἀπεφάσιζε νὰ μὴ τὴν χάσῃ. Ἐμίλησε δὲ περὶ τούτου εἰς τὸν ἱερέα του, ὅστις προσεπάθησε νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη.

Ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς ἰδὼν ὅτι οἱ λόγοι του οὐδεμίαν ἔκαμνον ἐντόπωσιν εἰς τὸν ἄγριον Δούκα, « Κύριε μου, — τῷ εἶπεν, — ἀφοῦ δὲν καταπίθεσαι νὰ παραιτήσῃς τὸν ἀμαρτωλὸν τοῦτον σκοπὸν, ἐλθέ τοῦλάχιστον μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἵνα προσευχηθῶμεν πρὶν κινήσῃς.

Ὁ Δοὺξ συγκατετέθη καὶ ἀφοῦ εἰσῆλθον, ἀμφοτέρω ἐγονάτισαν νὰ προσευχηθῶν.

« Παρακαλῶ, — εἶπεν ὁ ἱερεὺς, — νὰ ἐπαναλαμβάνῃς μετ' ἐμὲ κατὰ λέξιν τὸ « Πάτερ ἡμῶν. »

— Θὰ τὸ κάμω, — ἀπεκρίθη ὁ Δοὺξ.

Ὅτως ὁ ἱερεὺς προηγείτο καὶ ὁ Δοὺξ ἠκολούθει, ἕως οὗ ἔφθασαν εἰς τὸ, « Καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν, ὅπως καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔπταισαν. »

Ἐνταῦθα ὁ Δοὺξ ἐσταμάτησε.

— Καὶ διατί, Κύριε μου, σιωπᾶτε; — ἠρώτησεν ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς. Παρακαλῶ, ἐξακολουθήσατε, ἐάν τολ-

μάτε νὰ εἴπητε, « Καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔπταισαν. »

— Δὲν δύναιμι, — εἶπεν ὁ Δοὺξ.

— Λοιπὸν ὁ Θεὸς δὲν δύναται νὰ συγχώρησῃ σὲ, διότι ὁ ἴδιος ἔδωκε τὴν προσευχὴν ταύτην. Λοιπὸν εἴτε πρέπει νὰ παραιτήσῃς τὴν ἐκδίκησίν σου, ἢ νὰ παύσῃς ἀπὸ τοῦ νὰ λέγῃς τὴν προσευχὴν ταύτην ἐπειδὴ τὸ νὰ ζητῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ συγχώρησῃ σὲ, καθὼς καὶ σὺ συγχωρεῖς ἄλλους, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ τὸν παρακαλῆς νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν ἐπὶ σὲ διὰ τὰς ἀμαρτίας σου. Τώρα λοιπὸν ὕπαγε, κύριε μου, καὶ ἀπάντησε τὸ θῆμά σου. Ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς Κρίσεως. »

— Ἡ σιδηρὰ θέλησις τοῦ Δουκὸς ἐκάμφθη ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους, καὶ σραφεῖς πρὸς τὸν ἱερέα, « Θὰ τελειώσω, — εἶπε, — τὴν προσευχὴν μου. » Θεέ μου, Πάτερ μου, συγχώρησόν με, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ συγχωρήσω ἐκείνον, ὅστις με ἔσφαλε — καὶ μὴ με φέρῃς εἰς πειρασμὸν, ἀλλ' ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. »

— Ἀμήν, — εἶπεν ὁ ἱερεὺς —

— Ἀμήν, — ἐπανελάθεν, ὁ Δοὺξ. ὅστις ἤδη εἶχεν ἐνοήσῃ πρακτικῶς « τὸ Πάτερ ἡμῶν. »

ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΣΟΥ.

« Μὴ καταλαγῆς κἀνένα. » (Πτ. γ'. 2.)

« Θέλω προσέχει εἰς τὰς ἰδέους μου διὰ νὰ μὴ ἀμαρτάνω διὰ τῆς γλώσσης μου. » (Ψαλμ. κβ'. 1) Ὅταν ἀκούῃς ἄλλον νὰ καταλαγῆται, ἐάν ἠξέουρξῃς τι καλὸν περὶ αὐτοῦ, λέγε το.

Ὅταν ἀναφέρῃς τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων ἐνθυμοῦ

τά ἰδικά σου· τὰ χεῖλη σου πρέπει νὰ κυβερνῶνται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀγαθότητος.

Ἐνθουμῶ, ὅτι διὰ πάντα ἀγρὸν λόγον, τὸν ὅποιον οἱ ἄνθρωποι ἤθελον εἶπει, θέλουσι δώσει λόγον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, * (Ματθ. 16. 36) ὅθεν μὴ ὀμιλῆς ἀσκέπτως.

ΑΡΧΙΧΡΟΝΙΑ ΕΙΣ ΚΙΝΑΝ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστάνει τὸ ἐσωτερικὸν ναοῦ. Ἐπὶ τῆς τραπέζης εἶναι ἀγγεῖον πεπληρωμένον καύοντων ἀνθράκων. Εἰς τὰ δεξιὰ ἵσταται ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκων εὐχὴν τινα ἐπὶ τοῦ προσκυνοῦντος πιστοῦ· ὃ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἱστάμενος κρατεῖ κηρία εὐώδη, τὰ ὅποια καίει ἐνώπιον τῶν εἰδώλων.

Ἐκάστην πρωτοχρονιὰν πᾶσα ἐργασία παύει, καὶ ἅπαντα τὰ καταστήματα κλείουσιν, ἅπαντες δ' οἱ Κινέζοι τρέχουσιν εἰς τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων φέροντες ἀργυρωμένα τεμάχια χάρτου, εὐώδη κηρία καὶ μικρὰ τινα νομίσματα.

Ἀφοῦ εἰσελθῶσιν εἰς τὸν ναὸν διευθύνονται κατ' εὐθείαν εἰς τὰ μέρη ὅπου ὑπάρχουν τράπεζαι μὲ ἀγγελεῖα ὅμοια μὲ τὸ παριστανόμενον εἰς τὴν εἰκονογραφίαν ταύτην· φθάσαντες ἐκεῖ ρίπτουσι τὰ ἀργυρωμένα χαρτῖα εἰς τὸ πῦρ ὡς προσφορὰν εἰς τοὺς Θεοὺς· ἔπειτα ἀνάπτουσι τὰ εὐώδη κηρία καὶ τὰ στήρουσιν ἐπὶ καρφίων ἐπὶ τούτῳ ἁτεσκευασμένων· μετὰ τοῦτο σείρονται ὀλίγον πρὸς τὰ ὀπισθεν, γονατίζουσι καὶ θέσαντες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὰς δύο χεῖρας φέρουσιν ἔπειτα τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω μέχρις οὐ αὐτῆ ἐγγίση αὐτάς· τοῦτο δὲ πράττουσιν τετράκις καὶ κατόπιν ἐγείρονται, ρίπτουσιν ὀλίγα λεπτὰ εἰς τὸν δίσκον τῶν ἱερῶν καὶ ἐξέρχονται κατευχαριστημένοι, ὅτι ἐξέπλη-

ρωσαν τὸ χρέος των, ἐξίλωσαν τοὺς Θεοὺς καὶ ἐξασφάλισαν εἰς ἑαυτοὺς τὴν εὐνοίαν των καὶ τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν των!

Ταλαίπωροι εἰδωλολάτραι! Πόσον ἐσοπιζόμενος εἶναι ὁ νοῦς καὶ πεπωρωμένη ἡ καρδιά των! καὶ πόσην χρεῖαν ἔχουσι τοῦ φωτὸς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ ὅπως τοὺς ἀνοψώσῃ εἰς τὴν θέσιν τῶν λογικῶν ὄντων, ἀπὸ τῆν ὅποιαν ἐξέπεσον!

Α Λ Ω Π Η Ξ.

Ἄν ὑπάρχει τις, ὅστις νὰ μὴ εἶδῃ ποτε ἀλώπεκα τόσοσιν καλὸν εἶναι· τὸ ζῶον καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὡς εἰσέρχεται καὶ εἰς αὐτάς τὰς πόλεις καὶ τὰς χωροπόλεις καὶ κλέπτει ὄρνιθας.

Ἡ ἀλώπηξ εἶναι ζῶον πολὺ πανοῦργον — ὅθεν καὶ κατέστη τὸ ἔμβλημα τῆς πανουργίας· καταφεύγει δὲ εἰς πολλὰ τεχνάσματα καὶ μέσα ὅπως διαφύγῃ τὸν κίνδυνον, ἢ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς.

Τὰ ἀνέκδοτα τῆς ἐπιτηδεύτητος καὶ πανουργίας τῆς ἀλώπεκος εἶναι ἄπειρα. Τὰ ἐξῆς ὀλίγα εἶναι ἱκανὰ νὰ δεῖξωσι πόσον εἶναι ἔμπειρος.

Γεωργός τις, ὅστις εἶχε μέγαν ὄρνιθῶνα, παρετήρησεν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν πουλιῶν καθ' ἑκάστην ὥλεγότευεν· ὑποπτευθεὶς, ὅτι ὁ κλέπτης ἦτο ζῶον καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος, ἀπεφάσιζε νὰ παραμνεύσῃ. Καὶ τῷ ὄντι περὶ τὰ χαράγματα τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, ὅτε αἱ ὄρνιθες, αἱ γάλλοι, αἱ χήνες καὶ αἱ πάπαι συνέϊθιζον νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὴν βοσκήν, ὁ παραφυλάττων γεωργὸς παρετήρησεν ἀλώπεκα διευθυνομένην πρὸς τὴν οἰκίαν, ἀφοῦ δ' ἔφθασεν ἔξωθεν τῆς μάνδρας, ἐπεθεώρησε καλῶς τὸ μέρος, ἔπειτα διευθύνθη ἐκεῖ, ἀπ' ὅπου ἐνόμizεν, ὅτι θὰ διήρχετο τὸ κοπαδι τῶν πουλιῶν καὶ ἐπλαγιάσεν, ὅπως κάμνῃ ἡ γάτα ἐκπλουμένη εἰς τὸν ἥλιον· διὰ νὰ μὴ τρομάξῃσι δὲ τὰ θύματά τῆς μὲ τὴν παρουσίαν τῆς ἐσκαψῆ λάκκον καὶ διὰ τῆς οὐρᾶς ἐκάλυψε τὸ σῶμά τῆς μὲ τὸ χῶμα· εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔμμενον ἔως οὐ αἱ ὄρνιθες ἐξῆλθον καὶ ἔπεσαν εἰς τὴν πλεχτάνην τῆς. Ὁ γεωργὸς θέλων νὰ δοκιμάσῃ τὴν πανουργίαν τοῦ κλέπτου, τὸν κατεδίωξε κατὰ πόδας, ἔως οὐ τὸν ἤγάγκασε νὰ παρατήσῃ τὴν ἀρπαγείσαν ὄρνιθα ἵνα σώσῃ ἑαυτὴν· ἢ καταδίωξῃ· ἐγένετο εἰς ἀνοικτὸν τινα ἀγρὸν ὡστε ὁ γεωργὸς ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὰς κινήσεις καὶ τὰς διευθύνσεις τῆς ἀλώπεκος· αἶφνης ὅμως τὴν γάνει ἀπ' ἔμπροσθεν του, καὶ μ' ὄλας τὰς μακρὰς ἐρεύνας του, δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν εὕρῃ, ἔως, κατὰ τύχην διαβάς πλησίον τοῦ μέρους ὅπου ἔδοσκον αἱ ἀ-

γαλάδες, είδε την καλήν σου αλώπεκα εξαπλωμένην επί της ράχως μιᾶς αὐτῶν!

"Αλλοτε αλώπηξ τις, διωκομένη ὑπὸ τῶν σαύλων καὶ βλέπουσα τὴν φυγὴν ἀδόνατον, ἔπεσε χαμαὶ καὶ προσεκοιμήθη τὴν νεκράν· οἱ κύνας τὴν συνέλαβον καὶ τὴν μετέφεραν εἰς τὸν Κόριόν των, οὗτος δὲ πρὸς τὴν Κυρίαν, ἣτις ἐπεθύμει νὰ τὴν ἐξετάσῃ· ἀλλ' εὐθὺς ἀφοῦ, εἶδεν, ὅτι εὐρίσκειτο εἰς τόπον ἀκίνδυνον, ἐπήδησεν εἰς τοὺς πόδας της καὶ ἐγένετο ἄφαντος, πρὸς μέγαλον τρόπον καὶ ἐκπλήξιν τῶν παρόντων!

Εἶδη ἢ παραλλαγὰι ἀλωπέκων ὑπάρχουσι τρία — Αἱ αλώπεκες ἀνήκουν εἰς τὸ γένος τῶν κυνοειδῶν καλουμένων ζῶων καὶ ἐμοιάζουσι πολλὸν τὸν σκύλον· σπανίως ἐξημεροῦνται ἀλλὰ καὶ ἐξημεροῦμενα διατηροῦσι τὴν πονηρίαν καὶ αἰμοχαρίαν των.

"Ἡ γέφυρα, ἣτις κατεστάται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, εὐρίσκειται εἰς ἓν τῶν φοβερῶν χασμάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα βριθουσὶν αἱ Σελανδικαὶ νήσοι· οἱ ὅποιοι κείνται εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Σκωτίας. Ὡς βλέπουσιν οἱ μικροὶ ἀναγνώσται ἡ γέφυρα αὕτη εἶναι ἀπλοῦν σχοινίον ἐκ τοῦ ὁποίου κρέμονται κλωπίον ἢ κοφίνι, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐμβαίνει ὁ θάλας

νὰ διαβῆ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς βράχου εἰς τὸν ἄλλον, καὶ διὰ σχοινίου σείρεται εἰς τὸ ἕτερον μέρος· τὸ ὕψος τῶν βράχων εἶναι τρομακτικὸν καὶ ἂν ποτε τὸ σχοινίον κοπῆ οἱ ἐντὸς τοῦ κλωπίου καθήμενοι ἀπόλλυνται.

Ο Α Μ Α Ζ Ω Ν.

Ὅπως ὀνομάζεται ποταμὸς τις κείμενος εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Εἶναι δὲ ὁ ποταμὸς οὗτος ὁ μέγιστος εἰς τὸν κόσμον πηγάζων ἀπὸ τὰς Ἄνδεις καὶ ῥέων ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολάς· διέρχεται δὲ ὅλον τὸ πλάτος τῆς ἡπείρου καὶ χύνεται εἰς τὸν βόρειον ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν, κατὰ τὴν 50ῃν μοῖραν τοῦ δυτικοῦ μήκους καθ' ὃ σημεῖον ὁ μεσημβρινὸς διακόπτει τὸν Ἰσημερινόν.

Τὸ μήκος τοῦ εἶναι 4,000 μιλίων! τὸ δὲ κατὰ τὸ στόμιον ἢ τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ πλάτος 96 μιλίων! καὶ ἀρδεύει χώραν ἴσην μὲ δύο καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν μιλίων.

Εἶναι πλευστὸς ἐκὶ 2,200 μιλία καὶ δέχεται 200 ἄλλους μικροτέρους ποταμοὺς, τινὲς τῶν ὁποίων ἔχουσι μήκος 500 καὶ ἐπέκεινα μιλίων! Τόση δὲ εἶναι ἡ ὀρμὴ τοῦ ῥεύματος αὐτοῦ, ὥστε ἀπωθεῖ τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης ἐπὶ τριακόσια περίπου μιλία ἀπὸ τῆς ἕρρας.

Αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ἀμαζόνος ἀνεκαλύφθησαν τὸ 1500 μ. Χ. ὑπὸ ἑνὸς τῶν ἀκολούθων τοῦ Κολόμβου καλουμένου Ἰανέζ Πινσέν. Ὁ δὲ Ἰσπανὸς Φραγκῆσκος Δ' Ὀρλεάνας ἦτον ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος, ὅστις τὸ 1539 κατέπλευσεν, ἀπὸ τοῦ μέρους ἐνθα ἐκβάλλει εἰς αὐτὸ ὁ ποταμὸς Ῥίος Νάπος, εἰς τὰς ἐκβολὰς του· εἰς τὰ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ μεγίστου τούτου ποταμοῦ δεῖσθαι φέρονται πολλὰ φυτὰ καὶ δένδρα, τὰ ὁποῖα παρέχουσιν εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐπίσημα φάρμακα· μεταξὺ τούτων εἶναι τὸ δένδρον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπολαμβάνεται ὁ περουδιανὸς φλοιὸς, εἴτε κίνα, ἐξ ἧς τὸ τόσον πολύτιμον φάρμακον, ἢ θευκὴ κινίνη.

ΑΛΦΑΒΗΤΑ.

Ἀθότης ὁ υἱὸς τῆς Μήνης ἦτον ὁ ἐφευρετὴς τῶν ἱερογλυφικῶν καὶ δι' αὐτῶν ἔγραψε τὴν ἱστορίαν τῆς Αἰγύπτου τὸ 2122 π. Χ. ἀλλ' ὁ Ἰώσηπος βαβαιοῖ, ὅτι εἶδεν ἐπιγραφὰς γραφείσας ὑπὸ τοῦ Σῆθ υἱοῦ τοῦ Ἀδάμ!

Τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ φοινικικοῦ καὶ ἑβραϊκοῦ ἀλφαβήτου ἦτον ἄ λ ε φ, ὅπερ οἱ Ἕλληνες ἐκάλεσαν ἄλφα· τὸ ἑβραϊκὸν ὑποτίθεται, ὅτι κατάγεται ἐκ τοῦ φοινικικοῦ. Ὁ Κάδμος περὶ τὰ 1493 π. Χ. πρῶτος εἰσήγαγε τὸ ἀλφάβητον εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ τὸ ἀλφάβητον ἐκεῖνο εἶχε μόνον 15 γράμματα

α, β, γ, δ, ι, κ, λ, μ, ν, ο, π, ρ, σ, τ καὶ υ.

Τὰ γράμματα κατ' ἀρχάς ἠμείωζον κατὰ τὸ σχῆμα μὲ τοὺς φοινικικοὺς ἢ ἄσσυριοκοὺς χαρακτήρας· κατὰ μικρὸν ὁμοίως μετέβαλον τὴν μορφήν των, ἕως οὗ ἐγένοντο ἢ βᾶσις τῶν λατινικῶν χαρακτήρων.

Ὁ ἀρχαῖος Παλαμῆδης ἐφευρε τὰ διπλά γράμματα θ, φ, χ, ξ, περὶ τὸ 1234 π. χ. Ὁ δὲ Σιμωνίδης προσέθηκε τὸ ζ, ψ, η, ω, περὶ τὰ 489 π. Χ. Πότε τὸ ε εἰσήχθη δὲν εἶναι γνωστὸν.

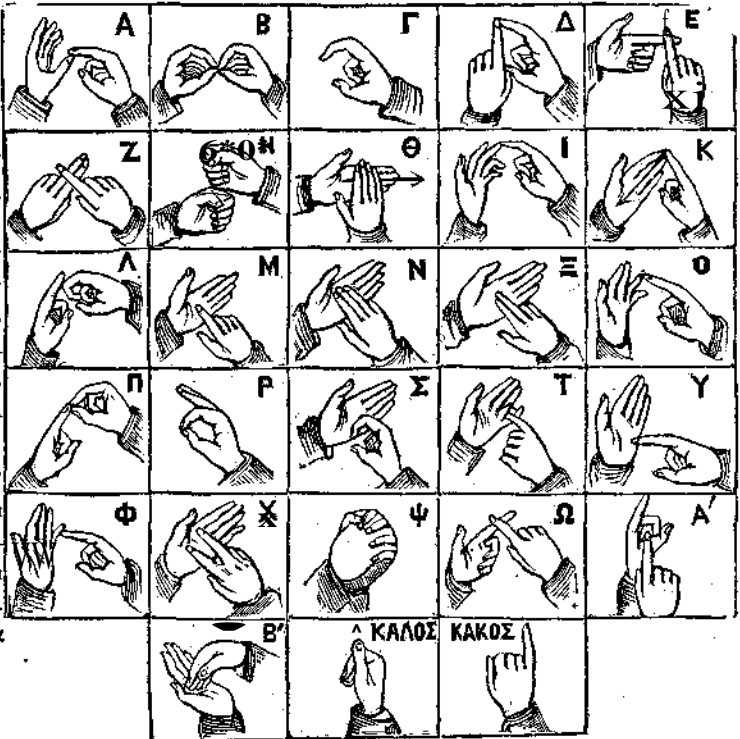
Τὸ Ἑλληνικὸν ἀλφάβητον συνίστατο μέχρι τοῦ 395 ἐκ 16 γραμμάτων· τότε δὲ εἰσήχθη τὸ ἰωνικὸν ἀλφάβητον, ὅπερ εἶχεν 24 χαρακτήρας.

- Ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα ἔχει 26 γράμματα
- » Γαλλικὴ » » 23 »
- » Γερμανικὴ » » 26 »
- » Ἰταλικὴ » » 20 »

Ἡ Ἰσπανικὴ γλῶσσα ἔχει	27	γράμματα
» Σλαβικὴ	27	»
» Ῥωστικὴ	41	»
» Λατινικὴ	22	»
» Ἑλληνικὴ	24	»
» Ἑβραϊκὴ	22	»
» Ἀραβικὴ	28	»
» Περσικὴ	32	»
» Τουρκικὴ	33	»
» Σανσκριτικὴ	50	»
» Κινεζικὴ	240	»

ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΤΩΝ ΚΩΦΑΛΛΩΝ.

Ὁ προκείμενος πίναξ περιέχει τὸ ἀλφάβητον διὰ τοὺς κωφαλάους. Ὡς γνωρίζουσιν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται οἱ κωφαλάοι δὲν ἐμποροῦν νὰ διδάχθωσιν εἰμὴ διὰ σημείων. Ὅθεν πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν εὐσεβὴς τις ἄνθρωπος ἐπενόησε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀλφάβητον, τὸ ὁποῖον ὡς φαίνεται κατασκευάζεται ἐκ τοῦ διαφόρου σχηματισμοῦ τῶν δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν. Τὸ ἀλφάβητον τοῦτο χρησιμεύει εἰς τὸ νὸ συνεννοοῦνται ὅταν ἐδρίσκωνται ἐνώπιον ἄλλων, ἢ καὶ μεταξύ των, καὶ προσέτι ὡς βοήθημα εἰς τὴν ἐκμάθησιν τοῦ κοινοῦ ἀλφάβητου, τὸ ὁποῖον καὶ μεταχειρίζονται ὅταν γράφωσιν ἐπιστολάς ἢ ἄλλο τι. Εὐχόμεθα νὰ ληφθῆ πρόνοια καὶ διὰ τοὺς ἄλλους κωφαλάους.

ΓΝΩΣΙΣ, ΠΙΣΤΙΣ, ΠΡΑΞΙΣ.

Φιλόστοργός τις μήτηρ ἐπῆρε κατὰ μέρος μίαν πρῶιαν τὸ θυγάτριόν της καὶ φιλήσασα αὐτὸ, εἶπε μετὰ τρυφερότητος. « Ἄλλο εἶναι, — τέκνον μου, νὰ γνωρίζῃ τις, ἄλλο νὰ πιστεύῃ καὶ ἄλλο νὰ πράττῃ. »

« Ἡεὐρέεις, ὅτι ὁ Θεὸς βλέπει τὰ πάντα, καὶ πρέπει νὰ τὸ πιστεύῃς, διότι εἶναι γεγραμμένον εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, « Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς πάντα τόπον, θεωροῦντες τὸ κακὸν καὶ τὸ καλόν. »

« Ἐπειτα πρέπει νὰ φέρεσαι καὶ νὰ πράττῃς κατὰ τὴν γνώσιν καὶ πίστιν ταύτην. Πρέπει νὰ συναισθάνησαι καὶ καθ' ὅσας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ εἰς πάντα κρυψώτατον τόπον, ὁ Θεὸς σὲ βλέπει, ἐπομένως πρέπει νὰ λέγῃς εἰς σεαυτὸν, « Δὲν πρέπει νὰ κάμνω τίποτε, τὸ ὁποῖον ἤθελε λυθῆσαι τοὺς ἁγίους ἐκείνους ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ νὰ προσπαθῶ νὰ τοὺς κάμνω

νὰ μαρτυροῦν πρὸς ἐμέ, πράττουσα τὸ θέλημά του τὸ ἅγιον. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ σὲ βοηθήσῃ, ἀκριβῆ μου κόρη, ἐὰν τὸν παρακαλῆς, ὁ δὲ Θεὸς θὰ δεχθῆ καὶ θὰ εὐλογῆσῃ τὰς ἀσθενεῖς προσπάθειάς σου εἰς τὸ νὰ κάμῃς τὸ ὀρθόν. Ἐὰν μόνον γνωρίζῃς καὶ πιστεύῃς, ἀλλὰ δὲν πράττῃς κατ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γνωρίζεις καὶ πιστεύεις, ἢ γνώσῃς καὶ πίστις σε δὲν ὠφελοῦν τίποτε.

— ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνδρομηταί, ὅτι τὰ φύλλα χάνονται ἀφοῦ δοθῶσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Τὸ πῶς, ἀγνωσόμεν ἐλπίζομεν, ὁμοίως, ὅτι ὁ κ. Λιευθοντῆς εἰς δὲν ἀνεφέραμεν τὴν ὑπόθεσιν θέλει θεραπεύσει τὸ κακόν.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΗΘΑΚΗΣ.